

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **L. B.**, zastoupený Mgr. Danielem Bartošem, advokátem se sídlem Bílinská 1147/1, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Zastupitelstvo obce Svatý Jan**, se sídlem Drážkov 33, Svatý Jan, zastoupené Mgr. Davidem Barešem, advokátem se sídlem Havlíčkova 514, Sedlčany, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2021, č. j. 43 A 10/2021-76,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobce **j e p o v i n e n** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 5250 Kč k rukám Mgr. Davida Bareše, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Kasační stížností se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“ a „napadený rozsudek“), jímž byla zamítnuta jeho žaloba na ochranu před nezákonným zásahem. Žalobce se domáhal určení, že jednání žalovaného spočívající v projednání a zamítnutí žalobcova návrhu na změnu územního plánu obce Svatý Jan na zasedání žalovaného dne 2. 12. 2020 bylo nezákonné, neboť žalovaný nezveřejnil informace o místě, době a navrženém programu zasedání (dále

jen „pozvánka“) ani fyzicky ani způsobem umožňujícím dálkový přístup v době alespoň 7 dní před jeho konáním. Dále se žalobce domáhal zrušení usnesení žalovaného ze dne 2. 12. 2020 a uložení povinnosti žalovanému znovu uskutečnit zasedání a rozhodnout o návrhu žalobce na změnu územního plánu.

[2] Krajský soud v napadeném rozsudku konstatoval, že žalobce neprokázal, že k naříkanému zásahu skutečně došlo. Po provedeném dokazování naopak dospěl ke skutkovému závěru, že pozvánka byla přinejmenším od 24. 11. 2020 do 2. 12. 2020 zveřejněna na fyzické úřední desce obce Svatý Jan i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Žalovaný tím dostal požadavku řádného informování veřejnosti vyplývajícímu z § 93 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), a § 26 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“).

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a repliky

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tedy pro nesprávné posouzení právní otázky, nepřezkoumatelnost a pro vadu řízení před soudem s vlivem na zákonnost jeho rozhodnutí.

[4] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že žalovaný neprokázal, že splnil svou povinnost řádně a včas zveřejnit pozvánku na své úřední desce i způsobem umožňujícím dálkový přístup. Jde-li o zveřejnění na fyzické úřední desce, stěžovatel zpochybňuje správnost závěrů krajského soudu, založených pouze na ohledání listiny, která je kopií originálu pozvánky vyvěšeného na úřední desce, a výpovědi starosty obce Svatý Jan. Účastnické výpovědi stěžovatele soud potřebnou relevanci nepřiznal. Co se týče zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, stěžovatel nesouhlasí s názorem krajského soudu, že zákonné podmínky byly splněny i v případě, kdy pozvánka sice byla zveřejněna na webových stránkách obce Svatý Jan, avšak nikoliv pod rubrikou Úřední deska, nýbrž v sekci Novinky. Soud vycházel jednostranně pouze z tvrzení žalovaného. Stěžovateli nelze klást k tíži, že nevyužil možnost získat informace o zasedání prostřednictvím služby Mobilní rozhlas do aplikace a na registrované e-maily, ani to, že nedisponuje otisky obrazovky stránek obce z rozhodného období. Uložení povinnosti nahradit žalovanému náklady řízení považoval za nedůvodné.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil se závěry krajského soudu v napadeném rozsudku, zdůraznil, že pozvánku na zasedání zveřejnil řádně a včas a odkázal na svá předchozí stanoviska a důkazy. Kasační námitky považoval za účelové, bez opory v předložených důkazech, cílící pouze k vytvoření tlaku na členy žalovaného. Přiznání práva na náhradu nákladů řízení má za adekvátní personálnímu vybavení malé obce.

[6] Stěžovatel v replice k vyjádření žalovaného zopakoval kasační námitky, tj. poukázal na nedostatky krajským soudem provedeného dokazování a připojil výhrady k jeho závěru o naplnění zákonných podmínek v případě zveřejnění pozvánky mimo rubriku Úřední deska a označil ostatní způsoby zveřejnění pozvánky, např. skrze mobilní aplikaci, za

pokračování

irelevantní. Trval na tom, že tvrzení protistrany dostatečně zpochybnil, proto mělo být důkazní břemeno přeneseno na žalovaného. Ten však nijak neprokázal, že by pozvánku v příslušné rubrice a fyzicky na úřední desce tak, aby byla čitelná, zveřejnil.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že je přípustná a lze ji projednat. Poté přezkoumal napadený rozsudek v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[8] Dle § 93 odst. 1 obecního zřízení „[o]becní úřad informuje o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce. Informaci vyvěsí na úřední desce obecního úřadu alespoň 7 dní před zasedáním zastupitelstva obce; kromě toho může informaci uveřejnit způsobem v místě obvyklým.“ Dle § 26 odst. 1 správního řádu „[k]aždý správní orgán zřizuje úřední desku, která musí být nepřetržitě veřejně přístupná. Pro orgány územního samosprávného celku se zřizuje jedna úřední deska. Obsah úřední desky se zveřejňuje i způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

[9] V řízení před krajským soudem bylo mezi stěžovatelem a žalovaným sporné, zda byla pozvánka zveřejněna na fyzické úřední desce a zda byla také zveřejněna způsobem umožňujícím dálkový přístup na webových stránkách obce Svatý Jan ve složce Dokumenty zastupitelstva a v návaznosti na to i v sekci Novinky na titulní stránce. Sporné naopak nebylo, že pozvánka nebyla zveřejněna na webových stránkách obce v rubrice Úřední deska. Za účelem objasnění sporných skutečností krajský soud provedl dokazování. Co se týče prokázání, zda pozvánka byla zveřejněna na webových stránkách obce Svatý Jan ve složce Dokumenty zastupitelstva a v návaznosti na to i v sekci Novinky na titulní stránce, krajský soud na základě výpisu zveřejněných dokumentů, otisků obrazovky administrátorského prostředí redakčního systému Vismo a výpovědi starosty obce Svatý Jan dospěl k závěru, že se žalovanému podařilo unést důkazní břemeno jej tížící ohledně zveřejnění pozvánky způsobem umožňujícím dálkový přístup, zatímco stěžovatel nedokázal učiněné skutkové závěry zpochybnit. Co se týče prokázání, zda pozvánka byla zveřejněna na fyzické úřední desce, krajský soud na základě kopie originálu pozvánky, výpovědi starosty obce Svatý Jan a výpovědi stěžovatele dospěl k závěru, že se stěžovateli nepodařilo vyvolat důvodné pochybnosti ohledně zveřejnění pozvánky na fyzické úřední desce. Krajský soud následně dospěl k právnímu závěru, že zveřejnění pozvánky na webových stránkách obce Svatý Jan ve složce Dokumenty zastupitelstva a v návaznosti na to i v sekci Novinky na titulní stránce splňuje zákonný požadavek zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup.

[10] Námitka stěžovatele, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, respektive že se krajský soud nezabýval tím, zda a kde byla pozvánka na webových stránkách zveřejněna a jaký byl skutečný obsah takto údajně zveřejněného dokumentu, neobstojí.

[11] Krajský soud adekvátně zjistil skutkový stav v míře potřebné pro své rozhodnutí, a to na základě skutečností vyplývajících ze správního spisu poskytnutého obcí Svatý Jan a provedeného dokazování. Zejména vycházel z výpisu zveřejněných dokumentů, z kterého vyplývá, že pozvánka byla zveřejněna na webových stránkách obce dne 24. 11. 2020, a dále pak z otisků obrazovky administrátorského prostředí redakčního systému Vismo, z kterých bylo patrné, že u dokumentu obsahujícího pozvánku, označeného jako „*Pozvánka na zasedání č. 20 2.12.2020.pdf*“, bylo jako datum vytvoření uvedeno 24. 11. 2020 a že v kolonce příslušné pro jeho zveřejnění bylo uvedeno „*24.11.2020-2.12.2020 (skrýt)*“. Naproti tomu v kolonce příslušné pro zveřejnění pod rubrikou Úřední deska bylo uvedeno jen „*změnit-změnit*“, což v očích krajského soudu potvrdilo skutečnost mezi stranami nespornou, a sice že v rubrice Úřední deska pozvánka zveřejněna nebyla. Dále pak vycházel z výpovědi starosty obce Svatý Jan, který uvedl, že pozvánky a dokumenty vkládá na webových stránkách obce do složky Dokumenty zastupitelstva, přičemž všechny zveřejněné dokumenty se automaticky zobrazují i na titulní stránce v sekci Novinky. Stěžovatel k tomu uvedl, že pravidelně kontroluje webové stránky obce, avšak pouze rubriku Úřední deska, neboť z této se dozvěděl o minulém jednání zastupitelstva obce a aktuality z obce netýkající se jejího územního plánu ho nezajímají. Pod rubrikou Úřední deska však pozvánku neviděl a o zasedání zastupitelstva obce dne 2. 12. 2020 se dozvěděl až po jeho uskutečnění, a to rovněž z webových stránek, patrně z rubriky Úřední deska. Na základě výše uvedeného krajský soud dospěl k závěru, že pozvánka byla uveřejněna na webových stránkách obce Svatý Jan od 24. 11. 2020 do 2. 12. 2020. Ze zjištěného skutkového stavu také implicitně vyplývá závěr krajského soudu, že obsah dokumentu, v administrátorském rozhraní webových stránek označeného jako „*Pozvánka na zasedání č. 20 2.12.2020.pdf*“, se shoduje s obsahem kopie originálu pozvánky, ohledně něž krajský soud rovněž vyslovil závěr, že byl vyvěšen na fyzické úřední desce, jak bude rozvedeno níže.

[12] Nelze proto přisvědčit stěžovateli v tom, že krajský soud co do prokázání zveřejnění pozvánky způsobem umožňujícím dálkový přístup vycházel jednostranně pouze z tvrzení žalovaného a že své závěry nezdůvodnil, neboť z napadeného rozsudku je zřejmé, že krajský soud krom výpovědi starosty obce Svatý Jan hodnotil i výpověď stěžovatele, jakož i výpis zveřejněných dokumentů a otisky obrazovky administrátorského prostředí redakčního systému Vismo. Z těchto otisků obrazovky je patrné, v jakém období a kde byla pozvánka zveřejněna, a to z kolonky „*Zveřejnit od-do 24.11.2020-2.12.2020 (skrýt)*“ a kolonky „*Umístění: Složky dokumentů > Informace z obecního úřadu > Dokumenty zastupitelstva obce*“.

[13] Se stěžovatelem nelze souhlasit ani v tom ohledu, že žalovaný neunesl své důkazní břemeno ohledně tvrzení, že pozvánku zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup, a že krajský soud pochybil, pokud kladl stěžovateli k tíži, že se mu nepodařilo zpochybnit závěr, že pozvánka způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejněna byla.

[14] Co se týče rozložení důkazního břemene mezi stranami sporu ve vztahu k prokázání skutečností týkajících se zveřejnění pozvánky způsobem umožňujícím dálkový přístup, krajský soud správně navázal na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 8. 6. 2016, č. j. 2 As 47/2016-44, č. 3431/2016 Sb. NSS, dle kterého „*pokud*

pokračování

zákonodárce stanoví povinnost určitou informaci či písemnost takovýmto způsobem zveřejňovat, zřejmě má za to, že toto zveřejnění plní nějaký důležitý účel (typicky zajistit jednoduchý a dobře dostupný přístup k dané informaci či písemnosti neurčitěmu okruhu osob); jinak by jistě správním orgánům neukládal provádění něčeho zbytečného, a přitom administrativně poměrně náročného. V takovém případě tedy - předpokládáme-li, že zveřejnění na elektronické úřední desce není samoúčelné a zbytečné - je třeba v rámci úřední činnosti zajistit patřičnou dokumentaci toho, že tak bylo vskutku zákonem stanoveným způsobem učiněno. Jinak řečeno, po správním orgánu se zde požaduje obdobný způsob dokumentace, jaký je při doručování jednotlivým konkrétně určeným osobám standardně vyžadován uchováváním doručenek či jiných dokladů o doručení ve správním spisu. To není nic, co by po správním orgánu nebylo možno spravedlivě požadovat.“

[15] Krajský soud naznal, že žalovaný unesl důkazní břemeno jej tížící ohledně zveřejnění pozvánky způsobem umožňujícím dálkový přístup, a to zejména na základě výpisu zveřejněných dokumentů, otisků obrazovky administrátorského prostředí redakčního systému Vismo a výpovědi starosty obce Svatý Jan. Krajský soud nepochybil, když vycházel z toho, že i přes značnou obtížnost prokazování negativní skutečnosti bylo na stěžovateli, aby tvrzení žalovaného alespoň účinně zpochybnil. Stěžovatel však na podporu svých tvrzení předložil toliko otisky obrazovky rubriky Úřední deska, ačkoliv žalovaný nepopíral, že pozvánka pod touto rubrikou zveřejněna nebyla, nýbrž tvrdil, že byla zveřejněna ve složce Dokumenty zastupitelstva obce a na titulní stránce v sekci Novinky. Ani to se však stěžovateli nepodařilo zpochybnit, neboť jím předložený otisk obrazovky obsahující titulní stránku a sekci Novinky obsahuje pouze tři nejnovější záznamy této sekce. Přitom z výpisu na webových stránkách zveřejněných dokumentů vyplývá, že právě čtvrtý záznam mohl obsahovat odkaz na pozvánku, neboť v době od 24. 11. 2020 do 2. 12. 2020 byly v sekci Novinky krom pozvánky zveřejněny tři další dokumenty a právě tyto tři dokumenty jsou zobrazeny na stěžovatelem předloženém otisku obrazovky. Skutečnost, že se v sekci Novinky zobrazuje vždy právě pět dokumentů, krajský soud dovodil mj. i ze záznamu historické podoby webové stránky z března 2020 a snímku obrazovky z března 2021. Tvrzení stěžovatele, že ze zveřejnění pozvánky ve složce Dokumenty zastupitelstva obce nelze usuzovat na její zobrazení v sekci Novinky na titulní stránce, krajský soud vyvrátil mj. tím, že při ústním jednání v rámci dokazování prokázal jejich provázanost nahlédnutím na aktuální podobu webových stránek obce, kdy byl krajský soud po rozkliknutí záznamu v sekci Novinky naveden do složky Dokumenty zastupitelstva obce. Stěžovateli se nepodařilo zpochybnit ani závěry krajského soudu ohledně významu jednotlivých položek administrátorského rozhraní, založené na logickém významu jejich označení a obvyklé funkci obdobných prvků běžných uživatelských rozhraní webových stránek a redakčních systémů. Stěžovatel nemá pravdu, když tvrdí, že mu krajský soud kladl k tíži, že nedisponuje otisky obrazovky webových stránek obce Svatý Jan z rozhodného období, neboť z odůvodnění napadeného rozsudku nic takového nevyplývá.

[16] Dále neobstojí námitky stěžovatele, že napadený rozsudek je nezákonný z důvodu, že svůj závěr o tom, že pozvánka byla řádně zveřejněna na fyzické úřední desce obce Svatý Jan, krajský soud opřel pouze o kopii zde údajně vyvěšeného originálu pozvánky a výpověď starosty obce Svatý Jan, zatímco výpověď stěžovatele nepřipustně zpochybnil

pouze na základě dokazování prostřednictvím služeb Google Street View a mapy.cz. Krajský soud měl pochybit i tím, že se odchýlil od závěru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 18. 6. 2020, č. j. 7 As 171/2019-52.

[17] Jde-li o rozložení důkazního břemene mezi strany sporu ve vztahu k prokázání skutečností týkajících se zveřejnění pozvánky na úřední desce obce Svatý Jan, vycházel krajský soud z důvodu absence ustanovení zákona týkajících se prokazování zveřejnění na fyzické úřední desce a v souladu s judikaturou Ústavního soudu (náleze ze dne 4. 9. 2018, sp. zn. I. ÚS 17/16, bod 14 a judikatura tam uvedená) z principu dobré víry, který se v objektivní rovině projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci. Zohlednil tedy kopii pozvánky založenou ve správním spisu, jež byla opatřena doložkou osvědčující vyvěšení na fyzické úřední desce v rozhodném období. Dále vycházel ze závěru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku ze dne 18. 6. 2020, č. j. 7 As 171/2019-52, bod 23 a násl., dle kterého „[a]by tedy bylo možné konstatovat, že odpůrkyně písemnosti uvedené v § 52 odst. 1 stavebního zákona řádně nedoručila, musely by vzniknout důvodné pochybnosti o obsahu dokladů založených ve správním spise, které by správní orgán nebyl s to vyvrátit. Jinými slovy, teprve nelze-li z písemností založených ve správním spisu s dostatečnou mírou jistoty dovodit, že došlo k vyvěšení předmětné písemnosti na úřední desce správního orgánu a k jejímu zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, je správní orgán povinen uvést důkazy, které dosvědčují, že bylo řádně doručeno dle § 25 odst. 2 správního řádu. Nepředložili-li správní orgán důkazy vyvracející takové důvodné pochybnosti o vyvěšení písemnosti na úřední desce a jejím zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup, znamená to ve smyslu citovaného rozsudku neunesení důkazního břemene, a tudíž nedoručení písemnosti dle zákona.“

[18] V tomto případě krajský soud na základě kopie pozvánky založené ve správním spise s dostatečnou mírou jistoty dovodil, že došlo k vyvěšení pozvánky na úřední desce, a důkazní břemeno proto tížilo stěžovatele, byť vzhledem k obtížnosti prokazování negativní skutečnosti pouze ve značně sníženém důkazním standardu. Stěžovateli se však nepodařilo na straně krajského soudu vyvolat ani alespoň důvodné pochybnosti o jeho závěru, že pozvánka, z jejíž kopie je patrné, že je opatřena ručně vyznačeným záznamem o vyvěšení dne 24. 11. 2020 a sejmutí dne 3. 12. 2020, razítkem a podpisem a že nese známky proděravění v rozích, byla na úřední desce zveřejněna. Pokud by se stěžovateli podařilo důvodné pochybnosti u krajského soudu vyvolat, mělo by to za následek přenesení důkazního břemene na žalovaného, který by musel prokázat správnost záznamu o zveřejnění pozvánky. Stěžovatelova prostá, žádnými důkazy nepodložená tvrzení, že úřední desku obce sledoval a v rozhodném období pozvánku nezaznamenal, či případně že pozvánka mohla být překryta jinými dokumenty, však krajský soud vyhodnotil jako nevěrohodná, a to i s ohledem na skutečnost, že stěžovatel nebyl při výslechu schopen přesně popsat vzhled úřední desky ani alespoň v obecných rysech sdělit, jaké jiné dokumenty na úřední desce v rozhodném období zaznamenal. Naproti tomu starosta obce Svatý Jan ve své výpovědi uvedl, jaké další dokumenty se na fyzické úřední desce v době pozvánky nacházely, a správně též popsal vzhled fyzické úřední desky. Věrohodnost stěžovatelovy výpovědi dále oslabila i jeho neznalost termínu nadcházejícího jednání zastupitelstva o územním plánu obce Svatý Jan dne 6. 10. 2021, přestože stěžovatel uvedl, že jednání o územním plánu jsou pro něj velmi důležitá. Stěžovatel pouze uvedl, „že „v

pokračování

pondělí“ na webové stránce obce „něco zveřejňovali“ (bod 37. napadeného rozsudku). Krajský soud proto neuvěřil výpovědi stěžovatele, že tento pravidelně kontroloval fyzickou úřední desku, nýbrž se naopak přiklonil k závěru, že se stěžovatel spolehl pouze na kontrolu webových stránek obce. Stěžovatel přitom, jak podotkl krajský soud, měl možnost např. pravidelně pořizovat fotografie stavu úřední desky, obzvláště s přihlédnutím ke skutečnosti, že vedení sporu s obcí se tehdy stěžovateli nemohlo jevit jako zcela nepravděpodobné. Nelze proto přisvědčit stěžovateli, že relevantně zpochybnil tvrzení o zveřejnění pozvánky na fyzické úřední desce, jakož i samotnou listinu předloženou žalovaným (kopii pozvánky). Není při tom na závadu, pokud krajský soud krom fotografie úřední desky obce Svatý Jan v Drážkově, obsažené ve správním spise, vycházel i z panoramatických záběrů okolí obecního úřadu obce Svatý Jan v Drážkově, dostupných z Google Street View a mapy.cz. Stěžovatel ostatně pouze namítá, že krajským soudem takto shlednuté záběry nejsou dostatečně aktuální, aniž by uvedl, v čem konkrétně neodpovídají stavu z prosince 2020, a není proto zřejmé, v čem přesně spatřuje pochybení krajského soudu.

[19] Stěžovatel dále namítá, že na něm nelze spravedlivě požadovat, aby využíval službu Mobilní rozhlas, pomocí které by o pozvánce byl informován e-mailem či formou zprávy do aplikace. Krajský soud však výslovně uvedl, že stěžovatel neporušil žádnou povinnost, když této služby nevyužil, pouze podotkl, že to vyvolává *„pochybnosti o tom, zda žalobce (který tvrdí, že svým návrhům přikládá velkou důležitost), důsledně využívá všech informačních zdrojů o konání zasedání žalovaného, kde mají být projednávány. Nezaregistroval-li se žalobce do systému Mobilní rozhlas snad proto, že se spoléhal na kontrolu internetových stránek, pak není příliš pravděpodobné, že by současně skutečně duplicitně kontroloval i fyzickou úřední desku, což je způsob, který je mnohem méně pohodlný“* (bod 37. napadeného rozsudku). Krajský soud tedy pouze vysvětlil, že i na tomto základě nepovažoval za věrohodné tvrzení stěžovatele, že pravidelně kontroloval úřední desku obce Svatý Jan. Není také pravda, že krajský soud splnění povinnosti zveřejnit pozvánku žalovaným dovozoval, jak tvrdí stěžovatel, z účasti obyvatel na zasedání zastupitelstva obce, k němuž se vztahovala pozvánka.

[20] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že napadený rozsudek není nepřezkoumatelný. Krajský soud rovněž pečlivě zjistil skutkový stav, přičemž skutečnosti vyplývající ze spisu a důkazy hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech a také řádně zdůvodnil rozsah provedení dokazování. Nedopustil se žádného pochybení tím, že nevyhověl důkaznímu návrhu stěžovatele vyžádat stanovisko provozovatele redakčního systému Vismo, neboť o významu jednotlivých položek a funkčnosti administrátorského rozhraní neměl pochybnosti. Ani Nejvyššímu správnímu soudu žádné nejasnosti v tomto ohledu nevyvstaly. Odůvodnění napadeného rozsudku se zabývá všemi žalobními body, je srozumitelné, opřené o dostatek relevantních důvodů a vychází z relevantní judikatury. Kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tedy není naplněn.

[21] Nejvyšší správní soud neshledal důvodnou ani stěžovatelem namítanou nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky krajským soudem. Dle stěžovatele postrádá logickou opodstatněnost a oporu zákona závěr krajského soudu, že žalovaný splnil svou povinnost informovat o místě, době a navrženém programu připravovaného

zasedání zastupitelstva obce způsobem umožňujícím dálkový přístup dle § 93 odst. 1 obecního zřízení a § 26 odst. 1 správního řádu i v případě, kdy pozvánku uveřejnil pouze ve složce Dokumenty zastupitelstva obce a na titulní stránce v sekci Novinky, a nikoliv v rubrice Úřední deska, kterou žalovaný na svých webových stránkách zřídil.

[22] Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že byt „*právní úprava neukládá obcím povinnost zřídit na svých webových stránkách výslovně označenou rubriku „elektronické“ úřední desky, nicméně pokud ji obec zřídí, je jistě vhodnější a lze to do budoucna žalovanému doporučit, aby zde byly vždy zveřejňovány (případně i duplicitně s informací v dalších sekcích webových stránek) všechny písemnosti v režimu § 26 odst. 1 správního řádu. Zákonnému požadavku však plně dostojí, pokud je písemnost zveřejněna i v jiných sekcích podle jejich věcného zaměření např. v sekci věnované aktualitám, územnímu plánování, rozvoji obce apod., a to samozřejmě s tou výhradou, že by zveřejňovaná písemnost neměla být před očima veřejnosti účelově ukryvána v těžko předvídatelných sekcích internetových stránek, ve změti odkazů či jinými těžko předvídatelnými způsoby (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2021, č. j. 54 A 22/2020-160, bod 55). Tak tomu však v posuzovaném případě nebylo, neboť bylo zjištěno, že informace o konání zasedání žalovaného byla v rozhodném období sedmi dnů před konáním zasedání žalovaného umístěna přímo na úvodní stránce webu obce Svatý Jan“ (bod 35. napadeného rozsudku).*

[23] Nejvyšší správní soud souhlasí s právním názorem krajského soudu. Jistě by bylo vhodné, aby v případě zřízení rubriky Úřední deska na webových stránkách obce byly dokumenty vyžadující zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup dle § 93 odst. 1 obecního zřízení a § 26 odst. 1 správního řádu zveřejňovány právě tam. Pokud se tak sice nestalo, avšak dokumenty byly zveřejněny způsobem pro běžného uživatele webových stránek obce předvídatelným a snadno dohledatelným, pak nelze dospět k závěru, že dokumenty byly zveřejněny v rozporu se zákonem, aniž by takový závěr trpěl přepjatým formalismem. Při posuzování toho, zda byl naplněn smysl a účel uvedených zákonných ustanovení, tedy zda adresáti měli reálnou možnost seznámit se s informací o místě, době a navrženém programu připravovaného zasedání zastupitelstva obce způsobem umožňujícím dálkový přístup, je třeba postupovat případ od případu a přihlížet ke konkrétním skutkovým okolnostem. Zejména je při tom třeba zkoumat, zda informace nebyly zveřejněny *in fraudem legis* pouze naoko, tedy formálně s cílem dostat zákonným podmínkám, avšak materiálně se záměrem zamezit tomu, aby se informace k veřejnosti či určité její části dostala.

[24] Jak již bylo rozvedeno výše, ve zde posuzovaném případě dospěl krajský soud ke skutkovému závěru, že pozvánka byla zveřejněna na webových stránkách obce Svatý Jan ve složce Dokumenty zastupitelstva obce a na titulní stránce v sekci Novinky, a že se na titulní stránce udržela po celou rozhodnou dobu, neboť v sekci Novinky se zobrazuje vždy právě pět odkazů a v období od 24. 11. 2020 do 2. 12. 2020 byly zveřejněny jen tři další odkazy. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že obsah sekce Novinky se v závislosti na velikosti monitoru a nastavení zobrazení nemusí vždy zobrazit celý, nýbrž může vyžadovat určité posunutí („srolování“) směrem dolů. To však nic nemění na skutečnosti, že v tomto případě byla pozvánka zveřejněna způsobem pro běžného uživatele předvídatelným a snadno dohledatelným a že stěžovatel měl reálnou možnost se

pokračování

s pozvánkou seznámit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Stěžovateli naopak nelze přisvědčit v tom, že z důvodu umístění pozvánky do složky Dokumenty zastupitelstva obce a sekce Novinky na titulní stránce, tj. mimo rubriku Úřední deska, bylo její zveřejnění matoucí či působilo klamavě. Stěžovatelovy zjevně absurdní argumenty popisující hypotetické situace Nejvyšší správní soud nepovažuje za nutné vypořádat, neboť v tomto případě nenastaly.

[25] Na nesprávném právním názoru není založen ani výrok II. napadeného rozsudku, kterým krajský soud žalovanému přiznal náhradu nákladů řízení, neboť žalovaný měl ve věci plný úspěch a jeho náklady byly vynaloženy účelně. Tento závěr krajského soudu je v souladu s názorem vyjádřeným v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, na který krajský soud odkázal, a sice že *„[ž]alované správní orgány ovšem mají právo na náhradu účelně vynaložených nákladů přesahujících jejich běžnou úřední činnost.“* Vedení soudního řízení správního nelze považovat za součást běžné úřední činnosti žalovaného, který je zastupitelstvem malé obce. Ani kasační důvod ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. tedy není naplněn.

IV. Závěr a náklady řízení

[26] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl ve věci úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému se přiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 5250 Kč. Tato částka představuje odměnu zástupce ve výši 4650 Kč za dva úkony právní služby, a to 3100 Kč za vyjádření ke kasační stížnosti [dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“)] a 1550 Kč za vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti [dle § 7 bodu 5. ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 2 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu], a za hotové výdaje zástupci náleží celkem 600 Kč dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Částku ve výši 5250 Kč je stěžovatel povinen zaplatit žalovanému do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Davida Bareše.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. února 2023

Mgr. Eva Šonková
předsedkyně senátu